

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Карнобат, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря Петя Н. Ганчева
като разгледа докладваното от Тонка В. Мархолева Административно наказателно дело № 20222130200265 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, и е образувано по жалба на образувано по подадена жалба от адв. К. К. в качеството му на защитник на Н. А. Я. против Заповед за задържане №282зз-210/30.08.2022 г., издадена от Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, като се оспорва законосъобразността на същата.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на заповедта за задържане.

Ответникът по жалбата - Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат, редовно уведомен, в проведеното съдебно заседание на 02.11.2021 г., оспорва жалбата. Дава обяснения, че на процесната дата били изпратени с колегата му по сигнал за силна музика – след 23 ч. вечерта. На място установили две лица, които слушали музика на терасата, съотв. полицейските органи ги поканили да спрат музиката и да се идентифицират чрез представяне на лична карта. Лицата, едното от които жалбоподателят Н. Я., след като спряли музиката, казали грешни имена и обяснили, че нямат документи. Двамата били задържани чрез използване на помощни средства – белезници и откарани в РУ Карнобат, където била установена самоличността им. Оказало се, че жалбоподателят бил обявен за ОДИ. Полицейският служител твърди още, че съставил на двете лица по два АУАН - за силната музика и за неизпълнение на полицейско разпореждане. Сочил се, че жалбоподателят не можело да бъде освободен вечерта, тъй като бил обявен за ОДИ и следвало да му се връчи призовка за установяване на адрес, но полицейските служители не могли да установят контакт с РУ-Камено, от където била призовката, поради късния час, за това Я. останал в управлението до 16 ч. на другия ден, когато му била връчена призовката.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения.

С обжалваната Заповед за задържане на лице с регистрационен № №282зз-210/30.08.2022 г., издадена от Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат е постановено задържане за срок от 24 часа на лицето Н. А. Я., с ЕГН ***** в помещение за временно задържане на Ру-МВР гр. Карнобат, считано от 03: 40 часа на 30.08.2022 година. Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР като от фактическа страна налагането на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1 ЗМВР е обосновано с това, че жалбоподателят бил устно предупреден и съзнателно пречил на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба.

По делото са приети следните писмени доказателства: Заповед за задържане на лице с регистрационен № №282зз-210/30.08.2022 г., издадена от Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат, протокол за личен обиск на лицето (л. 13), Декларация от Н. Я. от 30.08.2022 година за уведомяване за праваат му, декларация от Я. на осн. чл. 30, ал. 3 от ЗПП, декларация по чл. 129б, ал. 4 от ЗИН, че Я. е уведомен за вътрешния ред, изискванията за дисциплина и дисциплинарният отговорност в помещението за задържане в РУ Карнобат (л. 16), Разписка за върнати пари и вещи от задържаното лице (л. 17), докладна записка от 30. 08.2022 г. (л. 18-19), АУАН №085795 от 30.08.2022 г. за нарушаване на шумовите норми на територия, предназначена за жилищно строителство, АУАН №085792 от 30.08.2022 г. за неизпълнение на полицейско разпореждане – представяне на документ за самоличност, издадени на жалбоподателя Н. Я.. По делото е представено и наказателно постановление №282а-16 от 28.09.2022 г., с което на Н. А. Я. е наложено наказание глоба в размер на 100 лв. заради това, че на 30.08.2022 г. около 3 ч. в гр. ****на ул. **** №50 не изпълнява полицейско разпореждане, издадено му в устна форма, а именно да представи документ за самоличност.

От докладната записка на Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат, се установява, че докато е бил на смяна за времето между 19 ч. на 29.08.2022 г. и 07.00 ч. на 30.08.2022 г. заедно с мл. автоконтрольор З. В. около 2.50 ч. през нощта им било разпореждено да посетят сигнал на ул. „****“ №*** в гр. ***, поради оплакване от силна музика. На място установили две лица, които били във видимо нетрезво състояние и слушали силна музика на терасата на втория етаж на къщата. Било им разпореждено да спрат музиката, а лицата се държали арогантно, като след известно време слезли при полицейските служители и спряли музиката. Било им разпореждено да покажат личните си карти, които двете лица, сред които жалбоподателят, казали, че не носят и посочили фалшиви самоличности. След справка в ОДЧ полицейските служители отново поискали лицата да се идентифицират, но последните продължили с арогантното отношение, поради което им било разпореждено да останат на място, за да бъдат установени. Лицата не се подчинили и полицейските служители използвали белезници и физическа сила, за да ги задържат и откарат в РУ, където установили, че лицата са С.А.Т. и Н. А. Я., който бил обявен за общодържавно издирване от РУ Камено на 21.04.2017 г. И двамата били задържани със заповеди №282зз-210 и №282зз-211 от 30.08.2022 г. на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, като им били съставени и актове за установяване на административни нарушения.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните писмени доказателства – преписката по издаване на Заповед за задържане на лице с регистрационен № №282зз-210/30.08.2022 г., издадена от Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат (л. 11-21), удостоверение за длъжността на Ж. Д. Д. – старши полицаи в група „Охранителна полиция“ към РУ Карнобат, както и длъжностна характеристика на полицейския служител.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Оспорената заповед за задържане представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Разпоредбата на чл. 169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност - да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, но и на всички основания по чл. 146 АПК, съдът намери, че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72 от ЗМВР, а именно от полицейски орган – Ж. Д. Д., заемащ длъжност старши полицаи в група „Охранителна полиция“ към РУ Карнобат.

На следващо място съдът намери, че са спазени процедурните правила при издаване на атакуваната заповед. Издадена е в писмена форма /чл. 74, ал. 1 ЗДвП/ и видно от отбелязването в самата заповед на задържания са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР и разпоредбата на чл. 73 НПК.

Задължителните реквизити на заповедта за задържане са уредени в чл. 74, ал. 2 ЗМВР. В случая в оспорената заповед са посочени името, длъжността и местоработата на издалия заповедта полицейски орган; датата и часа на задържането; данни за задържаното лице, както и правата му по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР. Съдът намира обаче, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като не е посочено фактическото основание за задържане на лицето. Като правно основание за задържането на Я. е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, а като фактически обстоятелства полицейският орган е посочил: "на 30.08.2022 г. около 3.35 ч. в гр. Карнобат лицето е устно предупреден и съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба".

Съгласно постановките на ТР № 4/22.04.2004 г. по адм. дело № 4/2002 г. на ВАС излагането на мотиви при издаване на административен акт дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Изключение

от този принцип е допустим единствено когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. В цитираното тълкувателно решение изрично е посочено, че липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Така и когато органът действа при условията на оперативна самостоятелност, въпреки предоставената му от закона възможност да извърши преценка дали, кога и какво решение да вземе при осъществяване на дейност от своята компетентност, неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта.

Като основание за задържане на жалбоподателя издалият я полицейски орган е посочил разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, която разпоредба урежда правомощието на полицейските органи да задържат лице, което след отправено предупреждение, съзнателно пречи на полицейския орган да изпълни задълженията си по служба. В заповедта полицейският орган е посочил, че фактическото основание за задържането на жалбоподателя е преченето на полицейския орган да изпълни задълженията си по служба, без да е ясно как и с какво е попречил жалбоподателят. Заповедта в тази част е немотивирана. Не е посочено какво разпореждане е отказал да изпълни жалбоподателят и на осъществяването на какви задължения по служба на полицейските органи е попречило поведението му.

От доказателствата по делото се установи, че полицейският орган е отправил още едно разпореждане до жалбоподателя - да преустанови силната музика, която звучала през нощта в зона за жилищно строителство. Разпоредено е на жалбоподателя според докладната записка и да се идентифицира чрез надлежен документ, което последният не е сторил. Нито едно от тези обстоятелства не е посочено в заповедта за задържане обаче, като бланкетно е възпроизведена диспозицията на нормата на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. В този случай и в заповедта не е посочено какви служебни задължения на полицейските служители е пречат жалбоподателят. Действително от обясненията на ответника, дадени в ОСЗ, както и от докладната записка се установява, че основанието за задържане на жалбоподателя е било чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР "установяване на самоличност". А в крайна сметка задържането е било пролонгирано до 15.50 ч. на другия ден, защото лицето били обявено за ОДИ – основание по чл. 72, ал. 1, т. 6 от ЗМВР.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР е допустимо при невъзможност да се установи самоличността на лице в случаите по чл. 70, ал. 1 от ЗМВР чрез представяне на документ за самоличност на лицето, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни. Съдът констатира, че в оспорената заповед не са посочени с достатъчна конкретика нито фактическото основание за задържането, нито правното такова (арг. от Решение № 7814 от 06.06.2013 г. по адм. д. № 11362/2012 г., V отд. ВАС) Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице при невъзможност да се установи самоличността му в случаите и по начините, посочени в чл. 70 от ЗМВР. Разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗМВР урежда случаите, в които полицейските органи могат да извършват проверки за установяване самоличността на лице. Такива проверки съгласно цитираната разпоредба

полицейските органи могат да предприемат, когато: има данни, че лицето е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред; когато това е необходимо за разкриване или разследване на престъпления и при образувано административнонаказателно производство; при осъществяване на контрол по редовността на документите за самоличност и пребиваване в страната; на контролен пункт, организиран от полицейските органи; по искане на друг държавен орган за оказване на съдействие при условия и по ред, предвиден в закон. В случая нито при посочване на фактическото, нито при посочване на правното основание за задържането е посочено кое от основанията по чл. 70, ал. 1 от ЗМВР е било налице.

Наред с горното, съдът намира за необходимо да отбележи, че законът свързва неизпълнението на задължението за удостоверяване на самоличността на конкретно лице с възможността за неговото задържане само когато тази самоличност не може да бъде удостоверена по реда на чл. 70, ал. 2 от ЗМВР. Посочената разпоредба предвижда, че установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност на лицето, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни. При анализа на чл. 70, ал. 2 от ЗМВР следва, че за да бъде установена самоличността на едно лице, на първо място трябва полицейският орган да му поиска документ за самоличност, а ако то не изпълни това разпореждане по каквато и да е причина, следва самоличността му да се установи посредством другите способи – чрез показанията на други граждани с установена самоличност, познаващи лицето без документ, както и по друг начин, годен за събиране на достоверни данни. Едва ако е невъзможно самоличността на лицето да бъде установена по този ред, е допустимо на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР то да бъде задържано. В случая от отразеното в заповедта като фактическо основание за задържане не става ясно дали самоличността на жалбоподателя е могла да бъде установена по някой от начините, предвидени в чл. 70, ал. 2 от ЗМВР. В приложената към преписката докладна записка е посочено единствено, че лицето е отказало да представи документ за самоличност. Установява се, че заедно с него в полицейското управление е бил и Сергей Тодоров, което твърдение се признава от ответника. Следователно на мястото е присъствал и друг гражданин, който е бил запознат със самоличността на жалбоподателя. Не са налице данни обаче за опити от страна на полицейските органи за установяване на самоличността му чрез всички способи, визирани в чл. 70, ал. 2 от ЗМВР, поради което не се доказва и наличието на предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.

Действително и независимо от гореизложеното полицейските служители са задържали жалбоподателя, защото са открили, че последният е бил обявен за ОДИ по призовка, издадена от РУ Камено, като призовката е била за установяване на адрес. Дори и да не се вземе предвид несъответствието между фактическите обстоятелства, довели до процесното задържане с правната квалификация, посочена в заповедта за задържане, следва да се има предвид, че жалбоподателят е държан от 03.40 през нощта на 30.08.2022 г. до 15.50 ч. на същата дата, когато е освободен. Продължителността на задържането му ответникът по жалбата обосновава с това, че нямал връзка с дежурния екип в РУ Камено, от които изхождало разпореждането за ОДИ на Н. Я.. По мнение на настоящия съдебен състав административният орган е нарушил принципа на съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, тъй като е засегнал права и законни интереси на гражданин в по-голяма степен от най-необходимото от гледна точка на целта, за която се издава акта. Като всяка ПАМ, задържането за срок от 24 часа по чл. 72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. За да се прибегне до задържане, същото трябва да

преследва някаква легитимна, законовопризната цел, а не да се явява съобразно наказание, репресия, налагана по усмотрение на административния орган. В случая издаването на заповедта превишава целта на закона поради обстоятелството, че принудата и нейното реализиране не е обусловено от необходимостта лицето да бъде задържано за цели 12 часа. Видно от материалите по делото действията, които са извършени с лицето е съставяне на АУАН, обиск по реда на ЗМВР, подписване на декларации. Няма данни дори да са снети обяснения на задържаното лице. В случая не са налице данни лицето да е възпрепятствало действията на полицейските органи, които да налагат ограничаване на личната му свобода за извършване на неотложни процесуално-следствени мероприятия. До освобождаване на лицето на 30.08.2022 г. в 15:50 часа, органите на МВР не са извършвали други действия с лицето освен посочените вече по-горе. Освен това не може да се приеме, че на 30.08.2022 г. (работен ден) до 15.50 г. в РУ Камено не е открит служител, който да даде информация на РУ Карнобат във връзка с разпореденото ОДИ. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, § 1, б. "с" от ЕКПЧ по изключение е приложимо с цел да се осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Самоличността на лицето е била установена в районното управление. Предвид гореизложеното настоящият състав приема, че със задържането е нарушен принципът на съразмерност, приложим в административното производство (чл. 6 от АПК). Всичко това кара съдът да приеме, че процесната ПАМ е наложена в нарушение на закона и при несъответствие с целта му, без да е доказана необходимостта от задържането на лицето за съответния времеви период от 12 ч. и следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът присъжда в полза на оспорващия своевременно поисканите и доказани разноски. В конкретния случай по делото има доказателства за сторени разноски в общ размер на 360 лева, от които - 350 лева за адвокатско възнаграждение /л. 5 от делото/, и 10 лева за държавна такса за образуване на делото, поради което и същите следва да се възложат в тежест на РУ на МВР Карнобат при ОД на МВР - Бургас.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане №282зз-210/30.08.2022 г., издадена от Ж. Д. Д. – мл. инспектор при РУ на МВР – гр. Карнобат, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, на Н. А. Я. ЕГН: ***** с адрес в гр. ***** е наложена принудителна административна мярка "Задържане за срок до 24 часа".

ОСЪЖДА РУ на МВР Карнобат при ОД на МВР Бургас, на основание чл. 143, ал. 1 АПК **ДА ЗАПЛАТИ** Н. А. Я. ЕГН: ***** с адрес в гр. ***** сумата от 360, 00 лева /триста и шестдесет лева/, представляваща разноски в производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Бургас – област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните - на жалбоподателя Н. А. Я. и на ответника – РУ на МВР Карнобат.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____